

Očisťující plamenné snopy.

Také dnes opět oslavují Vánoce mnozí lidé, kteří ví o Synu Božím Ježíši a věří v jeho podstatu a poslání.

Přestože podstata poslání nebyla lidmi poznána v pravé formě, protože se mnozí domnívají, že přišel jen, aby pro ně zde na zemi trpěl a zemřel, tak přece jsou mezi nimi také mnozí, kteří se v **nejčistším chtění** modlí k Bohu a děkují Mu za poslání Jeho Syna.

A **těmto** lidem má být pomoheno kvůli jejich čistému chtění, i když také skrze bolest a utrpení, pokud je jinak není možné přivést k poznání jejich omylu!

Tato bolest, utrpení je pak aktem největší lásky, která jim ještě jednou chce pomoci, aby se jejich čisté chtění neztratilo jen kvůli falešně naučenému pojmu, který přijali do sebe skrze školy a církve a nyní od něj nedovedou již dobrovolně upustit, protože se obávají, že tím budou bez opory a vydáni všanc pozemskému osočování.

Těmto lidem má být pomoheno! Avšak ne těm, kteří stejně jako oni byli bludně vedeni, ale nenesou v sobě veliké čisté chtění, nýbrž vlažnost, povrchnost, lhostejnost ve všem, co je spojeno s tímto svátkem. Také ne těm, kteří ze zvyku považují tento svátek jen za pozemský, ne však za duchovní!

Pro ně v sobě nepřináší paprsek lásky, který dnes a ke slavnosti Zářící Hvězdy proniká skrze plameny soudu, radostnou

pomoc, nýbrž odvržení, takže se musí v soudu zřítit!

Paprsek lásky, který dnes poprvé po měsících opět zasahuje tuto zemi, je zvěstovatelem Boží lásky samotné, která se pozvolna opět přibližuje své pozemské schráně, sleduje dráhu hvězdy, jež nyní požadujíc v prasile své duchovní podstaty neustále se přibližuje pozemskému lidstvu.

Žene se blíž, jako posel Boha, jako svědek toho, který byl poslán, aby naplnil všesvatou vůli!

Činí při tom všechno **novým**; neboť skrze ni se zhroutí a klesne to, co bylo v soudu označeno k pádu! Přináší k tomu **rozuzlení**. V jejím paprsku to prožijete nyní **hrubohmotně**!

Je to zákonům stvoření odpovídající rozuzlení již probíhajícího soudu v hrubé hmotnosti, jak je již dlouho zaslíbeno! **Souzen** je již každý člověk podle svého díla, které dává poznat jeho nitro. Za tato díla nelze označit jeho hrubohmotná díla, která dává lidem na **odiv**, nýbrž účinky jeho **pravého** chtění, které před lidmi často skrývá.

Účinky jeho chtění ukazují se jako jeho díla, která jsou v zákonitém, samočinném tkaní tohoto stvoření nejprve lidem neviditelná, jak jsem v Poselství již vylíčil, která jsou však se svým zploditelem ve spojení a která se časem musí v hrubohmotnosti citelně a také viditelně projevit.

A tento Boží soud nastal již všude! Duchovně se projevil okamžitě a nyní děje se také jemnohmotně.

Útočící zářící hvězda je však nyní klíčem, který uzavírá dění v hrubé hmotnosti a dokončuje zde to, co již v duchovnu a

jemnohmotnu proběhlo.

Síla hvězdy **rozbiže** zdi, které si člověk kolem sebe sám zbudoval, a dá mu pocítit soud, kterému se pod hrubohmotnou ochranou svého pozemského těla mohl ještě doposud plíživě vyhýbat.

Hvězda je klíčem k hrubohmotnému dění, které je ve všem bytostnými pomocníky připraveno!

Tím je však nyní také posledním voláním ke všemu pozemskému lidstvu, poslední výstrahou, která v rychlejším, ba bezprostřednějším následku přináší s sebou také konec, který může být začátkem jen pro **ty** lidi, kteří se nyní chtějí podrobit Božím zákonům, zcela bezpodmínečně, v pokorném uctívání Boha Otce, který jedině je jejich Pán po veškerou věčnost!

I když se ve svém vlastním chtění snažili od Něj odvrátit a vytvořili si jimi samými zvolené modly, které nyní budou ze svých podstavců všemohoucností Boží svrženy a rítíce se v pádu rozdrť **ty**, jimiž byly na ně povýšeny.

Lidé, stojíte v době, za jejíž ostrost musíte Bohu děkovat, protože jen ta vám může přinést záchranu tím, že vás probudí z hlubokého spánku, kterému jste skrze své vlastní chtění propadli!

Otřes za otřesem všeho druhu vás nyní zasáhne, pozemsky a s tím úzce se poje i duševně. Mnozí lidé mohou být dnes duševně zasaženi jen tehdy, když musí **pozemsky** prožívat v **nejhrubší** formě, protože jsou již ve všem příliš otupělí a jejich duše uzavřeny za kamennou zdí spí, aby jako ochromeny snily spánek smrti.

Kamenná stavba je dílem pozemského rozumu, které musí být **nejprve** zraněno, rozdrceno, dříve než duše může něco zpozorovat z vyzařování Světla.

Dílo pozemského, ducha tísnícího rozumu rozpíná se nad celou touto zemí všechno zatvrzujíc, jsouc dokonce ještě v mnohých jednotlivcích zvlášť vybudováno. Avšak již při prvním nárazu Světla přijde velmi rychle ke kolísání.

Avšak s objevením se zářící hvězdy zhroutí se společně všude za mnohého pokřiku na něm závislých, za jejich zlořečení a vzájemného proklínání.

Celá tato divoká směsice bude pak všude vyzdobena šílenými činy, avšak také promísena se vzrůstajícími prosbami zoufalství!

Právě tím, že toto špatné dílo jeví se tak pevně spojené a pozemsky silné, musí být jeho zhroucení o to děsivější, protože skrze sílu svého odporu také umocní náraz Světla.

Pak **vy** budete stát pevně ve zmatku, s radostným pohledem obrácení k Bohu; neboť jste stráženi a chráněni jeho všemohoucí milostí, pokud působíte ve Slově!

A vaše jistota poskytne ochranu a pomoc těm, jejichž prosby se v poznání Boha obrátí ke Světlu. **Vy** můžete hledajícím vysvětlit cestu, která je vyvede ze smyček a pádu řítícího se temna, aby je nestrhlo, když se jejich duše budou v posledních okamžicích ještě **poctivě namáhat** a snažit se zachytit na Slově.

Že již nyní, uprostřed všech paprsků hněvu je vyslán i paprsek z Boží lásky, je opět tak nesmírná milost, jakou člověk

pochozí teprve mnohem později. Paprsek lásky dává dnes ještě mnohým lidem možnost, moci se uprostřed soudu zachránit. Těm, kteří by jinak museli být ztraceni, protože jejich síla by nestačila, aby se oddělili od temnot, jejichž chapadla se je v pádu snaží pevně zadržet.

Paprsek Boží lásky, který ji samotnou předchází! Oné lásky, která je s Ježíšem úzce spojena, která z části z Ježíše přichází.

Jako kdysi skrze narození Syna Božího Ježíše na zemi, tak tím bude také dnes **ještě jednou znovu** položen základ k tomu, že naše slavnost Zářící Hvězdy se může opět stát slavností díky za sotva představitelnou Boží lásku!

Tak jako sedmého září každého roku bude slavena radostně slavnost Božské Čistoty, slavnost **Lilie**, tak stane se slavnost Zářící Hvězdy skrze tento nový akt milosti Páně nyní slavností Boží lásky, slavností **Růže**!

Kamkoliv vyšle zářící hvězda čisté, duchem prožhavené plameny do vesmíru, splňuje se na těchto místech vždy současně také veliký akt milosti Boží lásky!

A když nyní zde na zemi vybavuje **soud**, tak spočívá také v tom Boží láska; neboť přináší vykoupení a osvobození od temnot a od všeho zlého chtění pro tvory usilující ke Světlu!

Že tyto hvězdné plamenné snopy musí vybavit **soud**, záleží jen na lidech, kteří ve svém špatném a od Boha odvráceném chtění formovali svou vlastní domýšlivostí a sobectvím špatná díla, která nemohou snést očišťující paprsek Světla, nýbrž při tom zakolísají a rozbijí se v trosky!

Ve skutečnosti skrývá tento paprsek ve svém žáru jen nejčistší sílu pro nyní ve světovém dění nutné povznesení všech pozemských lidí a země samotné! Tedy záření nejčistší Boží lásky, které však snesou jen **ti**, kdo se v Boží lásce zachvívají.

A všechno, co se v ní **nemůže** zachvívat, bude čistotou tohoto záření bolestně uchopeno, sežehnuto, spáleno; neboť očistné plameny této hvězdy nejsou určeny jen pro duchy, nýbrž pro všechny tvory, také pro hrubou hmotnost. A k očistě patří zničení všeho toho, co se nemůže zachvívat v Boží lásce!

Hvězda by v tomto čase přišla **v každém případě**, aby nyní hojností svého žáru zalila tuto zemi, aby tím ve své mocné duchovní síle táhnouc vzhůru pozvedla lidstvo a tuto zemi do nové říše, do které podle zákona Boží vůle nyní patří!

Kdyby byli pozemští lidé **tak** zralí, jak by ve svém vývoji již dnes museli být, pokud by se snažili dbát všech zákonů ve stvoření, tak by její objevení vyvolalo u lidí jásavý pozdrav a blažené, díkem naplněné uctívání Pána, který ji vyslal!

Avšak protože tomu tak není, nýbrž pozemské lidstvo v selhání kleslo dokonce hlouběji, než to mohlo být pokládáno za možné, projeví se nyní její objevení **jinak**. Musí působit nejprve ničivě a rozkladně, dokud její povznášející a budující síla záření nemůže přinést čisté působení, protože pak dopadne na **tu** půdu, která je skrze nouzi připravena k tomu, aby byla hodna ji přijmout! Jen **proto** je hvězda lidem soudem a všemu, co není podle vůle Boží. A podle vůle Boží je jen to, co se zachvívá v Boží **lásce**, protože Bůh **je** láska!

Rozumíte, vy lidé, nyní veliké jednoduchosti, která spočívá

v celém světovém dění? Co se také v něm stane, může být vždy jen **láska!**

Vy jste si však o svatosti lásky učinili zcela zkreslený obraz, strhli jste její pojem dolů do špíny.

Avšak také to nastalo jen skrze pozemsky vázaný rozum, který zná svůj druh pouze v hrubohmotném pocitu postaveném na pozemské lásce, pro cítění čistého ducha nemá žádné pochopení a hrubohmotný pocit zkřivil také ještě k surovému pudu!

Avšak aby toho nebylo málo, nutil rozum v rozvoji svého přepětství také ještě tento surový pud, který přece mohl sám o sobě zůstat čistý jako u zvířat, dále dolů až k hříchu!

Stavět pozemského člověka na roveň zvířeti bylo jako cíl pohrdavé temnotě příliš málo. Chtěla mít pozemské lidské pokolení **ještě mnohem hlouběji**, chtěla ho postavit ještě **pod** každé zvíře!

Lidé, kteří se mohli namáhavě vymanit ve svém pomalém vývoji pod pečlivým vedením tak mnohých ze Světla k tomu určených a vybraných vyvolených od zpočátku v jejich tělech ještě existujících, avšak **čistých** zvířecích pudů, měli nejen zpátky tam klesnout, přestože se v nich duch již probudil, nýbrž měli být donuceni stát ještě hlouběji než předtím.

Skrze temnoty ochotně sloužící a na jejich podnět těmito lidmi samotnými příliš pěstovaný rozum, který věčně pochybuje, hloubá a ještě ne dosti zesílenému duchu již neposkytuje žádný pevný opěrný bod, dokázal takto tím závislý v samočinně

působících následcích vypěstovat z čistých zvířecích pudů svého těla nejnižší a lstivě **vypočítavou žádostivost**, tedy dokonce i přirozenost zvířat ještě v lidech otrávil!

Tím bylo všechno zásadně zkaženo a pozemský člověk byl snadno snižen na nejnižšího mezi tvory v celém stvoření, protože tyto následky samočinně ve všem zlu se stupňujícího rozumu při jednostranném přepěstování po pádu do hříchu nastat **musely**, jakmile neslyšel na mnohou pomoc ze Světla!

A že na tuto pomoc **neslyšel**, bylo temnotě jasné, protože znala **ješitnost** lidí, která skrze domýšlivost falešně přebujelého pozemského rozumu musela stále růst.

Tak byla lidem s falešně pěstovaným rozumem nejen naličena hluboká zkázonosná duševní past, nýbrž skrze při tom vyhnanou ješitnost současně položena také těžká závora, která musela zamezit tomu, aby se nějaká duše opět mohla z pasti zachránit; neboť ješitnost v chtění vědět vše lépe těchto malicherně smýšlejících pozemských lidí nechce tak lehce dovolit slyšet pomoc ze Světla ve Slově!

Je již správné, když se vás zmocní hrůza, jakmile někdy hovořím o tom, jak hluboko člověk klesl!

Nyní to však musí být vysloveno a vytaženo na Světlo ze svého chmurného úkrytu, aby to konečně bylo zničeno paprsky hvězdy, pokud to jednotliví probouzející se sami nespálí v ohni probuzeného ducha. Právě dnes v den nejsvětější Boží lásky chci to splnit.

Volám k lidem, aby to poznali a oprostili se od zla, jemuž

propadli jako nejsilnějšímu omamnému jedu skrze lsti tak zle zkriveného rozumu! Neboť pouze jedině ten je k tomu přivedl.

Svědce věděl až příliš dobře, že to tak **muselo** nastat, když lidstvo uhnulo jím tak vábivě nabídnutým falešným směrem!

Vůbec jinak to dopadnout nemohlo; neboť rozum, který měl být jen provádějícím nástrojem lidského chtění, nyní všechno chtění **omezuje** a sám se tím pozvedl na falešného vůdce, který nemůže mít spojení se svatou vůlí Boží a tím je také odříznut od Boží lásky.

Právě dnes, o slavnosti svaté lásky, která budoucně má opět být, musel jsem vám ještě jednou připomenout obraz, abyste viděli, jak je **vaše** láska z největší části uzpůsobena, abyste se rozechvěním vzpamatovali a mohli ještě přijmout jiskru čisté lásky Boží!

Ukazuji napřed tento obraz, aby mohl být zničen se vším falešným, které nyní nesmí mít ve stvoření již žádný prostor po jeho velké očistě!

Nebylo by to nikdy došlo tak daleko, kdyby lidé tak mnohou pomoc ze Světla alespoň **jednou trvale** poslechli!

Naslouchali sice v mnohých dobách, zatímco mezi nimi dlel nějaký zvěstovatel, avšak po jeho odchodu opět rychle hloubali o jeho slovech, aby při tom ve stále stoupajících pochybnostech a ve chtění vědět vše lépe je rozkouskovali, zkrřivili a nově si zformovali podle vlastního vkusu. A tak pozemské lidstvo pomalu klesalo, avšak tím stále jistěji hluboko do bahna, které formovaly a šířily jejich vlastní myšlenky.

Nyní se však vši silou vzchopte! Neboť takovéto dění nebude ještě jednou připuštěno. Je to u konce, avšak jen **s vámi**, pokud tentokrát nechcete slyšet Boží slova, která vás mají pozvednout k **tomu** bodu, kde má člověk stát **jako člověk** v tomto stvoření!

Nesmí již více zůstat jako zrůda, která nemůže být ani zcela člověkem, ani zcela zvířetem v dokonalém díle Stvořitele, aby křivil jeho krásu, aby ještě nadále brzdil a rušil záchvěvy čisté harmonie.

Přichází svatý soud, vy pozemští lidé! Proto se staňte **lidmi**, nebo zahyňte v plamenných snopech zářící hvězdy!

Vy nositelé svatého kříže na svém čele však **děkujte** Pánu za tuto velkou očistu; neboť vy, kteří Slovo Poselství nesete čistě ve své duši s velikým chtěním k dobru, kteří usilujete ke světlým výšinám, **vám** hvězda propůjčí velikou sílu, abyste se v sobě stali **novými** podle vůle Boží!

Půjdete pod silnou ochranou Světla těžkými časy, které vás vždy více očistí a prožhaví, až se stanete plameny, které budou na zemi ke cti Boží v nejčistším uctívání zářit a pomocně mezi lidmi působit, přitahující všude tam, kde se ještě duchovní jiskra chce v procitnutí pozvednout ke světlé výši!

Proto jděte nyní v důvěře ve Slovo, které vám ukazuje správnou cestu, kterou máte jít, a které vám zprostředkuje také sílu v hodinách, kdy se vás bude chtít chopit malomyslnost. Myslete na to, že všechno, co také přichází, je akt milosti Boží **lásky**, která vynucuje očistu!

Děkovnou slavností za působící Boží lásku bude v budoucnosti každá slavnost hvězdy, která se spojí s doposud známými vánočními svátky.

Přispějte **vy** k tomu skrze vaši pomoc lidem, kteří se v duševní nouzi brzy budou na vás obracet.

Přinášejte jim pomoc **ve Slově!** Neboť ono zůstává ještě tím jediným, čeho **nejdříve** potřebují!